

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 26 d'octubre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sra. M.A.T. va presentar davant de l'Hble. Batllia, demanda laboral contra la societat H. SA (H. SA), en reclamació de la quantitat de 24.671,84 €, amb els interessos legals corresponents, en concepte d'havers laborals pendents (2.481,84 €) i de preavis i compensació econòmica (22.190,00 €), a raó d'un acomiadament improcedent i efectuat de forma indeguda.

II.- La societat H. SA es va oposar a les pretensions de la part actora, contestant que l'acomiadament de la Sra. M.A.T. es va efectuar conforme al que disposa l'articulat de la Llei del contracte laboral vigent.

III.- Per sentència de data 24-04-06, l'Hble. Tribunal Unipersonal, Secció Civil, va desestimar la demanda de l'actora, absolent la societat H. SA de les pretensions de la Sra. M.A.T., i imposant a aquesta darrera les costes processals causades.

Contra aquesta resolució, la Sra. M.A.T. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre manifesta : que no és cert, contràriament a l'apreciació efectuada pel Tribunal Unipersonal que la quantitat reclamada per l'agent en concepte d'havers laborals, ja havia estat consignada amb anterioritat a l'inici de les presents actuacions; que el Jutge a quo omet i no té en compte el resultat de les proves testificades proposades, sinó que fa esment únicament de la documentació acompanyada per l'adversa, tot i que aquesta mai fou acceptada ni signada per la treballadora; que existeix una estipulació relativa a un concret horari laboral, s'ha d'atorgar a l'horari de treball el tracte de condició substancial de les obligacions pactades; que en el present cas, s'ha variat substancialment l'horari de treball pactat i ensems no s'ha donat el consentiment exprés de la treballadora; que el comportament de la treballadora no pot constituir un mancament greu a les obligacions relatives al bon ordre i disciplina de l'empresa, atès que es desprèn de les missives de dates 12 i 16 de novembre, 31 de desembre del 2004 i 28 de gener del 2005, que existia una manca d'adaptació de la treballadora a les modificacions tècniques operades en el seu lloc de treball; per tant l'empresa hauria d'haver acomiadat la Sra. M.A.T. a tenor del previst en l'art. 70.2.b de la Llei vigent.

II.- És pacífic que segons contracte de treball escrit de data 17-12-82, la Sra. M.A.T. fou contractada pel Sr. R.S.P. en qualitat d'administrativa a l'A.P.H.; que en el marc d'una reestructuració de l'empresa, la mateixa va modificar els horaris laboral de tot el personal; que la Sra. M.A.T. va negar-se a efectuar el nou horari, malgrat 3 cartes d'avertiment de data 16-11-04, 31-12-04 i 28-01-05; que per carta del dia 01-02-05, l'empresa va notificar a la treballadora el seu acomiadament d'immediat, d'acord amb l'art. 72 de la Llei sobre el contracte de treball, per reiterada negativa per part de la Sra. M.A.T. a realitzar l'horari i tasques que se li han assignat i comunicat en les diferents reunions, documents i avisos, ço que constitueix mancaments greus a les obligacions relatives al bon ordre, disciplinari de l'empresa, seguretat i higiene en el treball o l'execució del contracte.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

III.- Les pretensions de la part actora s'articulen amb 3 conceptes : 1 demanda de preavis, 1 demanda d'havers laborals pendents i 1 demanda de compensació econòmica.

Atès que l'empresa va reconèixer deure a la treballadora la quantitat reclamada de 2.481,84 € en concepte d'havers laborals pendents, que fou dipositada a la Batllia, no existeix cap litigi sobre aquest tema i per tant s'ha de confirmar la resolució impugnada sobre aquest extrem.

Pel que fa a les dues pretensions de la Sra. M.A.T., es tracta d'una demanda inadequada, ja que resulta de les disposicions dels articles 71 i 76 de la Llei sobre el contracte de treball, que el treballador víctima d'un acomiadament fet en forma indeguda, improcedent, inclòs per manca de preavis, o injustificat, només té dret a una sola i única indemnització no inferior a 1 mes i mig de salari de treball a l'empresa. Nogensmenys, sempre els Tribunals poden donar als fets que li són sotmesos, la qualificació jurídica convenient, com ho ha dictaminat de manera molt encertada el primer jutge.

La problemàtica plantejada és la de determinar, si l'empresa podia imposar a la treballadora un nou horari de treball, sense vulnerar les condicions pactades en el contracte de treball. El contracte de treball escrit firmat el dia 17-12-82 que forma la Llei de les part, preveu en el seu art. 5 que la jornada laboral serà estipulada per les Ordinacions laborals andorranes i pels Usos i Costums de la Indústria Hotelera i per el corresponent trimestral acordat pel M.I. Consell General en data 28-11-80; i en el seu art. 11, l'empresa es reserva el dret de poder, segons les necessitats de la seva organització interna, afectar provisionalment a una altre servei o funció a l'assalariat, dins els Hotels de la societat. Resulta d'aquestes disposicions, que no tant sols no s'ha pactat cap horari determinat, sinó que aquest es deixat a l'aplicació dels usos i costums de la professió i de la normativa vigent. Per conseqüent, si l'horari afectat al treballador esta conforme als usos i costums de l'activitat hotelera, i si no vulnera cap norma estipulada, no pot ser negat pel treballador, sense incomplir les obligacions pactades. A més a més, s'ha de posar de relleu, que d'una banda, la Sra. M.A.T. ja havia conegut canvis d'horaris laborals, sense que s'hi hagi oposat, el que demostra que no s'havia convingut d'un horari fix i definitiu, i que d'altra banda, la modificació imposada per l'empresa, concretament de 9h a

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

13h, i de 15h a 19h, en lloc de 8h a 13h, i de 14h a 17h, no corresponia a un trastorn inacceptable per la treballadora de natura a canviar de manera excessiva les seves condicions de feina.

IV.- Donat que en tràmit d'apel·lació, la Sra. M.A.T. no invoca només un canvi de categoria o classificació professional, s'ha de considerar que en negar-se a satisfer el nou horari de treball, conforme a les condicions pactades en el contracte de treball, i això malgrat 3 avisos de l'empresa, la treballadora ha comès mancaments greus a les obligacions relatives al bon ordes, disciplinari de l'empresa, i a l'execució del contracte de treball, justificant un acomiadament sense necessitat de preavis ni obligacions de satisfer cap compensació econòmica, per aplicació de les disposicions de l'article 72-11 de la Llei sobre el contracte de treball. En conseqüència s'ha de confirmar la resolució recorreguda.

La desestimació del recurs imposa de posar el pagament de les costes judicials a càrrec de la part que recorre.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs de la Sra. M.A.T.

Confirmar la sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal de data 24-4-06, en tots els seus extrems.

Condemnar la Sra. M.A.T. al pagament de les costes judicials de 2a instància, tot limitant l'import als honoraris d'advocat i procurador que podrà reclamar-li la part adversa, a 300 €.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.